

TOHMAJÄRVEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

**Ympäristölautakunta
Kunnanhallitus**

Kunnanvaltuusto

Voimaan

**11.11.2011 § 122 / 26.6.2012 § 58
28.11.2011 § 371 / 20.08.2012 § 271 /
12.5.2014 § 153
27.8.2012 § 59**

01.06.2014

TOHMAJÄRVEN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

JOHDANTO

Ympäristönsuojelulain (86/2000) 19 §:n mukaan kunnilla on mahdollisuus antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä, jotka koskevat muuta kuin ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa tai ympäristönsuojelulain 61, 62 tai 78 §:n mukaan ilmoitusvelvollista toimintaa tai puolustusvoimien toimintaa. Kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät myöskään voi koskea toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään tietojärjestelmään siten kuin 65 §:n 1 tai 2 momentissa säädetään.

1 LUKU: YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1 § Soveltamisalue ja tavoite

Ympäristönsuojelulain 1 luvussa 'Yleiset säännökset' on säädetty mm. lain tavoite, soveltamisala, määritelmät, yleiset periaatteet ja velvollisuudet sekä kiellot. Lain 2 luvussa 'Asetukset ja määräykset' on annettu valtioneuvostolle oikeus antaa asetuksella tarpeellisia säädöksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi. Koska valtioneuvoston antamat ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat usein yleisluontoisia, on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräyksillä tarkennetaan yleisesti hyväksyttäviä velvoitteita tarpeettoman haitan ehkäisemiseksi.

Määräykset koskevat perusosiltaan koko kuntaa. Tietyillä erityisalueilla, jotka on määritelty määräysten 3 §:ssä, on annettu perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä. Ympäristönsuojelulain 19 §:ssä, jolla valtuutetaan kunnat antamaan ympäristönsuojelumääräyksiä, rajataan samalla sitä, mitä määräyksiä voidaan antaa. Määräyksiä ei voida antaa ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraisista tai ilmoitusvelvollisista toimista, joiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ko. luvussa tai ilmoituksen johdosta tehtävässä päätöksessä. Määräysten tulee kohdistua selkeästi rajattuihin toimintoihin tai yleisiin käyttäytymistapoihin, joita ei voida muutoin säädellä. Esimerkiksi tieliikenteen ohjauksesta tai rataverkon nopeusrajoituksista ei voida antaa määräyksiä kunnan ympäristönsuojelumääräyksillä. Määräykset eivät voi myöskään koskea puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräys syrjäytyy, jos myöhemmin annetaan ylemmänasteinen normi samasta asiasta. Määräystä ei saa antaa myöskään siten, että se on ristiriidassa jo olemassa olevan ylemmänasteisen normin kanssa. Määräyksillä ei siten voida lieventää ja toisaalta niiden paikalliselle kiristämiselle on osoitettava riittävät paikallisista olosuhteista johtuvat perusteet.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestykset. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua. Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkkisesti samantasoisia muiden kunnallisten määräysten kanssa. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, tulee missä mahdollisesti annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tasoon johtavaa määräystä noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa määräyksessä.

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain (86/2000) täytäntöön panemiseksi. Ne perustuvat lain säännöksiin tai sen nojalla annettujen säädösten konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti. Perusteena kullekin määräykselle ovat paikalliset olosuhteet.

Määräysten yleinen tavoite on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen. Perusteena kullekin määräykselle ovat paikalliset olosuhteet.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 1 momentin mukaan määräykset antaa kunnanvaltuusto.

Ympäristönsuojelulain 21 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä hoitaa kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan kunnan määräämä toimielin. Tohmajärven kunnan ympäristönsuojeluviranomaisena toimii ympäristölautakunta.

3 § Paikalliset olosuhteet

Ympäristönsuojelulain perusteella annettavat valtioneuvoston tai ympäristöministeriön ympäristönsuojelua koskevat asetukset ovat usein yleisluontoisia. Tämän vuoksi on perusteltua antaa niitä täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä, joissa voidaan mahdollisimman hyvin ottaa myös huomioon paikalliset olosuhteet ja esimerkiksi ympäristönsuojelullisesti arvokkaat tai erityishuomiota vaativat alueet.

Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet, joille annetaan muutamia näitä alueita erikseen koskevia määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Ympäristönsuojelun ja ympäristön pilaantumisen ehkäisy, poistaminen ja vähentäminen edellyttää Tohmajärven kunnassa tarkennettuja määräyksiä seuraavilla alueilla:

- **taajaan rakennettu alue**, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita. Näillä alueilla erityismääräykset ovat tarpeen erityisesti terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyisyyden turvaamiseksi.
- **pohjavesialue**, jolla tarkoitetaan sellaista pohjaveden muodostumisaluetta, joka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi I tai II luokan pohjavesialueeksi. Näillä alueilla erityismääräykset ovat tarpeen pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Pohjavesialueet on määritelty ja rajattu P-K:n ympäristökeskuksen (aik. P-K:n vesi- ja ympäristöpiiri) toimesta vuonna 1994 ja tarkistettu vuonna 2002.
- **ranta-alue**, jolla tarkoitetaan 150 metrin levyistä vyöhykettä keskiveden mukaisesta ranta-viivasta. Rantavyöhykkeen leveys on sama kuin Tohmajärven kunnan rakennusjärjestyksessä määritelty rantavyöhykkeen leveys. Ranta-alueella tarkoitetaan vesilain tarkoittamia vesialueiden rantoja. Vesilain mukaan vesialue on alue, joka on muutoin kuin tilapäisesti veden peittämä (esim. järvi, joki, puro tai vastaava vesistö) ja jossa vesi virtaa jatkuvasti ja kalan liikkuminen sekä veneellä kulkeminen on mahdollista. Ranta-alueilla erityismääräykset ovat tarpeen vesiensuojelun vuoksi.

Talousjätevesien käsittelyssä vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella Tohmajärven kunnan alueella pilaantumisen herkemät alueet on jaoteltu kolmeen eri ryhmään.

Ympäristönsuojelulain 19 §:n nojalla kunta voi antaa ympäristönsuojelumääräyksiä, joiden vaatimukset ovat asetuksen (209/2011) 'Talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla' säätämiä määräyksiä tiukempia taikka edellä mainitun asetuksen 4 §:n mukaiset ehdot täyttäviä määräyksiä. Asetusta tiukemmat määräykset ovat tarpeen pohjavesialueilla. Asetuksen 4 §:n mukaisia jätevesien käsittelyvaatimuksia noudatetaan pohjavesi- ja ranta-alueilla.

Ympäristönsuojelumääräyksillä voidaan sallia edellä mainitun asetuksen 3§:n mukaisia päästövaatimuksia sellaisilla alueilla, joilla pysyvän ja vapaa-ajan asutuksen aiheuttama vesistökuormitus on vähäistä eikä pinta- tai pohjavesien pilaantumisen vaaraa aiheudu.

2 LUKU: VESIEN SUOJELU JA JÄTEVESIEN JOHTAMINEN

Yleistä

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momentin 1 kohdan perustelujen mukaan määräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Määräykset voivat koskea esimerkiksi jätevesien puhdistusmenetelmiä tai etäisyysvaatimuksia rantavyöhykkeellä, ajoneuvojen pesun rajoittamista tietyillä alueilla ja öljyn erotuskaivojen edellyttämistä pesupaikoilla sekä muita vastaavantapaisia seikkoja. Edelleen perustelujen mukaan ympäristönsuojelumääräyksillä voidaan yksilöidä alueellisesti talousjätevesien puhdistusvaatimuksia. Määräyksissä voi olla tarvittaessa ajoitusmääräyksiä olemassa olevien laitteistojen tason parantamiselle.

Vesihuoltolain (119/2001) 10 §:n mukaan vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella olevan kiinteistön on liityttävä jätevesiviemäriin. Valtioneuvoston säätämällä asetuksella talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla on määrätty talousjätevesien käsittelyjärjestelmistä ja käsittelyvaatimuksista. Asetuksen tarkoituksena on vähentää talousjätevesistä aiheutuvia päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia ottaen erityisesti huomioon valtakunnalliset vesiensuojelun tavoitteet. Tarkoituksena on asettaa yhtenäinen perustaso jätevesien käsittelylle kaikilla haja-asutusalueilla, jotka eivät kuulu viemäriverkoston piiriin.

Tätä tasoa voidaan kunnallisilla ympäristönsuojelumääräyksillä paikallisesti tiukentaa. Tarkoituksena siis on, että ympäristönsuojelumääräyksissä jäteveden käsittelyvaatimuksia sovellettaisiin suunnitelmallisesti ottaen huomioon paikalliset olosuhteet ja niiden vaihtelu kunnan alueella.

Talousjätevesiasetuksen vähimmäispuhdistustasoa voidaan kunnallisilla ympäristönsuojelumääräyksillä paikallisesti tiukentaa pilaantumisen herkillä alueilla. Tohmajärven kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä pilaantumisen herkillä alueet ovat I- ja II-luokan pohjavesialueet, ranta-alueet ja erityisen kuormittavat kohteet.

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella kiinteistön jätevesien käsittely järjestetään yleensä kiinteistökohtaisesti. Jätevesiviemäriverkoston ulkopuolella asuu noin 55 % kunnan asukkaista. Ympärivuotisen asutuksen lisäksi myös loma-asuntoja on vastaavien palvelujen ulkopuolella. Valtaosa pysyvän asutuksen jäteveden käsittelylaitteista vaatii tehostamista laitteiden vanhentuneisuuden, toimimattomuuden tai ympäristönsuojelullisesti riittämättömän tehon vuoksi. Puutteellisesti käsiteltyjen jätevesien suurin ongelma on niiden sisältämien ravinteiden aiheuttama vesistöjen rehevöityminen ja pohjavesien laadun heikkeneminen.

VESIEN SUOJELU JA JÄTEVESIEN JOHTAMINEN

4 §

Pohjavesialueella tapahtuvaa jätevesien imeyttämistä voidaan pitää ympäristönsuojelulain 8 §:n vastaisena. Jätevesien sisältämät haitta-aineet voivat kulkeutua pohjaveteen aiheuttaen ympäristö- ja terveyshaittoja sekä juomaveden pilaantumista. Pohjaveden pilaamiskiellon takia talousjätevesien käsittelylle tärkeillä ja vedenhankintaan soveltuvilla pohjavesialueilla on annettu muita alueita tiukemmat määräykset. Ainoastaan vähäisten jätevesien imeyttäminen maaperään esimerkiksi imeytyskaivon kautta ilman puhdistusta on pohjavesialueella mahdollista. Käytössä olevissa vesikäymälättömissä asuinkiinteistöissä jätevesimäärä on yleensä vähäinen silloin, kun vuotuinen käyttö asukasvuorokausina on vähäistä ja käytettävä talousvesi kannetaan tai johdetaan siihen verrattavalla tilapäisellä vesijohdolla tai kiinteistö muutoin on veden käytön kannalta varustelultaan vaatimaton.

Umpisäiliöiden varustaminen täyttymishälyttimellä on pohjavesialueilla tarpeen ylivuototilanteiden estämiseksi. Käytettävät umpisäiliöt eivät saa olla esimerkiksi käytöstä poistettuja **teräksisiä** umpisäiliöitä, koska jätevesillä on syövyttäviä ominaisuuksia hapettomissa olosuhteissa ja säiliöiden kunto voi olla jo muutoinkin arveluttava.

Olemassa olevien rakennusten osalta voidaan käyttää tapauskohtaista harkintaa sellaisissa kohteissa, joissa ympäristönsuojelumääräysten 4 §:n noudattaminen aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia tai jäteveden poisjohtaminen pohjavesialueelta olisi teknisesti poikkeuksellisen vaativaa ja näistä syistä vaatimukset olisivat kohtuuttomia kiinteistön haltijalle. Lisäksi harkintaa voidaan käyttää tapauksissa, joissa ympäristöön aiheutuva kuormitus on vähäistä.

Tällöin ei kuitenkaan jätevesien käsittely saa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa eikä pohjaveden pilaantumista. Tämä voidaan varmistaa jätevesien puhdistustulosten ja pohjaveden laadun tiennäytillä seurannalla sekä valvonnalla. Mikäli jätevesien johtamisesta aiheutuu vesilain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitetun uoman tai altaan pilaantumista, on tällaiseen jäteveden johtamiseen haettava ympäristölupa ympäristönsuojelulain 28.2 §:n 1 ja 2 kohtien mukaisesti.

Puhdistettujen jätevesien johtamisella sepeliojastoa, kasvillisuutta tai muuta vastaavaa menetelmää hyväksikäyttäen maastoon ennen vesistöön pääsyä, on pyritty varmistamaan se, että jos jätevesien käsittelyjärjestelmä ei jostain syystä toimitukseen suunnitellulla tavalla, varmistetaan ainakin jonkinlainen puhdistustulos.

5 §

Ranta-alueet (150 m rantaviivasta) noudatetaan asetuksen 'Talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla' 4 §:n 1 momentin mukaisia käsittelyvaatimuksia, jotka valtioneuvosto on säätänyt ympäristönsuojelulain 27 c §:n nojalla. Talousjätevesistä ympäristöön joutuvaa kuormitusta on vähennettävä orgaanisen aineen osalta (BHK₇) vähintään 90%, kokonaisfosforin osalta vähintään 85% ja kokonaistypen osalta vähintään 40% verrattuna käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen, jona käytetään laskennallista haja-asutuksen kuormituslukua.

Kuormitusluku lasketaan eri jätevesijakeiden kuormituksen summana. Jätteiden erotteluun perustuvien järjestelmien kuormituslaskelmissa yhden asukkaan käsittelemättömän jäteveden kuormituksen alkuperä ja määrä grammoina asukasta kohti vuorokaudessa (g/ p d) sekä niiden prosentuaaliset osuudet ovat seuraavan taulukon mukaisia, ellei luotettavin tapauskohtaisin tutkimuksin voida toisin osoittaa.

	ORG. AINE BHK ₇		FOSFORI		TYPPI	
	g/p d	%	g/p d	%	g/p d	%
uloste	15	30	0,6	30	1,5	10
virtsa	5	10	1,2	50	11,5	80
muu	30	60	0,4	20	1,0	10
yhteensä	50	100	2,2	100	14,0	100

Vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella olevan kiinteistön on vesihuoltolain mukaan liitettävä vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin, ellei vapautusta liittymisestä ole myönnetty.

Ranta-alueilla kiinteistökohtainen jätevesien käsittely voi aiheuttaa ongelmia pienten tonttien tai talousvesikaivojen ja vesistön läheisyyden vuoksi. Sen vuoksi näillä alueilla edellytetään myös muita alueita tiukempia määräyksiä.

Ympäristön kannalta paras lomarakennusten käymäläratkaisu on kuivakäymälä, sillä lomarakennusten etäisyys vesistöstä on yleensä pieni ja toisaalta kausiluonteinen käyttö heikentää esimerkiksi maapuhdistamon biologista toimintaa. Tehdasvalmisteiset pienpuhdistamot vaativat yleensä myös säännöllistä kuormitusta toimiakseen vaadittavalla tavalla, joten niiden soveltuminen loma-asutuksen käyttöön on epävarmaa. Mikäli lomarakennus halutaan varustaa vesikäymälällä, on sen tarve erityisesti perusteltava rakennuslupahakemuksessa. Mikäli edellytykset vesikäymälän rakentamiselle on (rakennuksen käytön luonne, jätevesijärjestelmän käyttö- ja huolto-ohjeet, lietteiden hyväksytty kuljetus- ja sijoituspaikka, rakennuspaikan tie mahdollistaa loka-auton liikennöinnin jne.) on jätevedet johdettava umpikaivoon.

Muiden pesuvesien käsittelyssä keskeisessä asemassa on käytettävän veden määrä ja loma-asunnon varustetaso. Lähtökohtana on, ettei kantovedellä aiheuteta sellaista vesistön pilaantumiseriskiä, että sen suhteen tarvittaisiin yleensä muuta käsittelyä kuin pelkkä imetyskaivo tms. Mikäli lomarakennus varustetaan vesijohtolla (vesijohto omasta kaivosta tai vesiosuuskunnan tms. vesihuoltolaitoksen verkosta) on veden käyttö runsaampaa ja vettä käyttäviä kalusteita helpompi hankkia. Tämän takia myös pesuvesien käsittelyjärjestelmältä edellytetään enemmän.

Vesikäymälän rakentaminen saarella sijaitsevaan rakennukseen on mahdollista silloin, kun jätevesilietteet voidaan kuljettaa saaresta pois tai käsitellä muuten asianmukaisesti. Käytännössä tämä edellyttää tieyhteyttä saareen.

Ranta-alueelle sijoittuvan pysyvän asutuksen veden käyttö on runsaampaa (tai ainakin tasaisempaa ympäri vuoden) kuin loma-asutuksen. Pysyvä asutus pitäisi pyrkiä sijoittamaan loma-asutusta kauemmaksi rantaviivasta, tällöin myös kiinteistökohtaiselle jätevesienkäsittelylle luodaan paremmat edellytykset.

Saostuskaivojen tarkoituksena on poistaa lähinnä kiintoainesta, ja niitä on pidettävä välttämättömänä esikäsittelymenetelmänä ennen muita jätevesien puhdistusmenetelmiä. Saostuskaivon mitoitus perustuu siihen tulevan jäteveden laatuun ja määrään. Jotta sekä pohjalle laskeutuneen että kelluvan lietteen kulkeutuminen pois saostuskaivosta estettäisiin tehokkaasti, tehdään saostuskaivoista useampiosaisia. Mikäli jätevesien joukossa on käymäläjätevesiä, tulee saostuskaivon olla kolmiosainen ja pelkille pesuvesille riittää yleensä kaksiosainen saostuskaivo.

Alueilla, joilla pysyvän ja loma-asutuksen aiheuttama vesistökuormitus on vähäistä, eikä pinta- tai pohjavesien pilaantumisen vaaraa aiheudu, voidaan ympäristönsuojelulain 19 §:n nojalla annettavilla ympäristönsuojelumääräyksillä sallia asetuksen 'Talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla' mukaisia vähimmäispäästö päästövaatimuksia. Tällä alueella on talousjätevesistä ympäristöön joutuvaa kuormitusta vähennettävä orgaanisen aineen osalta (BHK_7) vähintään 80%, kokonaisfosforin osalta vähintään 70% ja kokonaistypen osalta vähintään 30% verrattuna käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen, jona käytetään laskennallista haja-asutuksen kuormituslukua.

7 § Etäisyysvaatimukset

Ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaan jätevedet on käsiteltävä ja johdettava niin, ettei niistä aiheudu pohjaveden pilaantumisvaaraa. Riittävä suojaetäisyys jäteveden imeytyskohdasta kairoihin tai muihin vedenottamoihin tarvitaan ensisijaisesti terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi. On tärkeää, että jäteveden mahdollisesti sisältämät taudinaiheuttajat eivät pääse leviämään ja lisäksi on pyrittävä torjumaan nitraattimuodossa olevan typen haitat pohjavesiesiintymille. Vähimmäissuojaetäisyyksien avulla pyritään varmistamaan jätevesien riittävät laimennusolosuhteet näiden haittojen ehkäisemiseksi.

Jätevesilaitteistojen etäisyydestä tontin rajaan annettu vaatimus sekä ylimmän pohjavesitason yläpuolelle jätettävä suojaavan maakerroksen paksuutta koskeva vaatimus ovat tarpeen erityisesti pohjaveden suojelun kannalta.

Ympäristönsuojelulain 27 b §:n mukaan jätevedet on käsiteltävä ja johdettava niin, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vesikäymälävedet ja muut talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan tai altaaseen siten, että puhdistus vastaa jätevesiasetuksessa annettuja vaatimuksia. Ranta-alueilla etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia, sillä jätevesien purkupaikan etäisyys vesistöstä vaikuttaa jätevesien aiheuttaman vesistökuormituksen suuruuteen. Jätevesiä maaperään imeytettäessä jätevesi suotautuu pohjaveteen, joka yleensä virtaa vesistöön päin. Jätevesien imeytyspaikan sijoittaminen ympäristönsuojelumääräysten mukaisesti lisää suodatuspinta-alaa ja samalla vähentää jätevesikuormitusta.

Maasuodattimien ja pienpuhdistamojen sijoittaminen lähemmäksi rantaviivaa on perusteltua lähinnä siksi, että puhdistamisen jälkeen veden laatu on yleensä sellainen (ainakin maasuodattimissa), että käsiteltyjen vesien johtaminen pintavesiin on jo mahdollista. Puhdistettujen jätevesien imeyttäminen maaperään parantaa vielä puhdistustulosta. Lisäksi maasuodattimien ja pienpuhdistamojen toimivuutta on mahdollista seurata.

Etäisyysvaatimusten määrittelyssä on pyritty varmistamaan se, että jos jätevesien käsittelyjärjestelmä ei jostain syystä toimitakaan suunnitellulla tavalla, varmistetaan ainakin jonkinlainen puhdistustulos.

Olemassa olevien rakennusten osalta, jossa muodostuvien pesuvesien määrä on vähäistä, voidaan tapauskohtaisesti harkita 15 metriä lyhyempää etäisyyttä jätevesien imeytyspaikasta vesistöön, mikäli imeytyspaikan siirtäminen aiheuttaisi kiinteistön haltijalle kohtuuttomia kustannuksia tai se olisi teknisesti lähes mahdotonta toteuttaa joko rakennuksen sijainnin, maasto-olosuhteiden tai esimerkiksi sähkön puuttumisen vuoksi. Suoraan vesistöön ei tällaisia vähäisiä pesuvesiä saa kuitenkaan johtaa.

8 § Kiireellisyysjärjestys

Myös jätevesijärjestelmien kunnostaminen asetuksen mukaiseen kuntoon on syytä porrastaa tapahtumaan useamman vuoden aikana. Kiireellisyysjärjestys on tarpeen, jotta järjestelmien kunnostamisen suunnittelu ja toteutus eivät ruuhkautuisi siirtymäkauden loppuun. Lisäksi tällä määräyksellä varmistetaan, että herkimmät alueet tulevat jo hyvissä ajoin ennen siirtymäaikaa tiukempien käsittelyvaatimusten piiriin ympäristön suojelemiseksi.

9 § Jätevesien puhdistuslaitteistojen huolto

Kiinteistön haltijan huolehtimisvelvollisuus sekä puhdistuslaitteiden toimivuuden ja tehokkuuden tarkastusvelvollisuus perustuvat ympäristönsuojelulain 4 ja 5 §:n mukaisiin yleisiin periaatteisiin ja velvollisuuksiin.

Saostuskaivot tulee jätevesijärjestelmän toiminnan varmistamiseksi tyhjentää säännöllisesti. Mikäli tyhjennys laiminlyödään, voi seurauksena olla kiintoaineksen karkaamisen myötä puhdistusjärjestelmän toiminnan heikkeneminen ja siten edelleen ravinnekuormituksen lisääntyminen.

Liete on jätettä, jonka ammatti- ja laitospesä käsittely ja hyödyntäminen on ympäristönsuojelulain 28 §:n nojalla luvanvaraista toimintaa.

Taajama- ja rantakaava-alueiden ulkopuolella lietteen hyödyntäminen levittämällä liete peltoon voidaan hyväksyä, kun liete on käsitelty ennen sen levittämistä asianmukaisesti terveydelle ja ympäristölle vaarattomaksi. Lietteen välitön multaus ehkäisee myös ravinteiden huuhtoutumista sekä lietteestä aiheutuvia hygieenisia haittoja. Sako- ja umpikaivolietteitä pellolle levitettäessä on oltava varma lietteen mikrobiologisesta laadusta ja sen vuoksi liete on stabiloitava esimerkiksi kalkitseamalla ennen peltoon levittämistä. Lisätietoa lietteen käsittelystä on liitteessä 2.

Kiinteistön haltijan kirjanpitovelvollisuus perustuu ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaiseen yleiseen selvilläolovelvollisuuteen. Tohmajärven kunnan ympäristölautakunnalla ja sen määräämällä viranhaltijalla on ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaisesti oikeus saada valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten tarpeellisia tietoja.

10 ja 11 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Ympäristönsuojelulain 8 §:n mukaan jätevedet tulee käsitellä ja johtaa niin, ettei niistä aiheudu pohjaveden pilaantumisvaaraa. Ympäristönsuojelulain 103 §:n mukaan jätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan tai altaaseen. Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesussa syntyy pääsääntöisesti sellaisia jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet.

Ammattimaisessa ja laajamittaisessa pesutoiminnassa käytetään yleisesti erilaisia liuotinpohjaisia ja voimakkaita pesuaineita. Pesumäärät ovat suuria ja pesutapahtumat toistuvat usein samalla alueella. Pesutoimintaa voidaan pitää ammattimaisena, kun se täyttää yritys- ja ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen toiminta voi olla myös usean ajoneuvon toistuvaa pesua samalla alueella. Tällaisesta toiminnasta syntyvien jätevesien johtamisesta ympäristöön voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Viemäriverkoston toimivuuden kannalta on tarpeen esikäsittää jätevedet hiekka- ja öljynerotuskaivoissa ennen viemäriin johtamista. Määräys pesuvesien esikäsittelystä ja johtamisesta viemäriin on tarpeen myös pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesuvedet ovat pääsääntöisesti sellaisia jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Poikkeuksena ovat vähäiset määrät pesuvesiä, joita syntyy pestessä ajoneuvoja ja veneitä pelkällä vedellä. Tällöin vesi sisältää lähinnä pölyä ja sellaista likaa, josta ei aiheudu ympäristön pilaantumista, vaikka vesi johdettaisiin maaperään ja veneen ollessa kyseessä vesistöön ilman puhdistamista.

Vesien pilaantumisen estämiseksi on tarpeen kieltää pesuvesien johtaminen puhdistamattomina suoraan vesistöön. Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristön pilaantumista ja sitä kautta yleisen viihtyvyyden ja alueen virkistyskäytön vähentymistä.

Veneiden pesussa syntyy samantyyppisiä jätevesiä kuin autojen ja muiden koneiden pesussa, joten jätevesien käsittelyssä tulee noudattaa samankaltaisia määräyksiä.

12 § Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu

Ympäristönsuojelulain 103 §: n mukaan jätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön tai vesilain 1 luvun 2 §:n mukaiseen uomaan tai altaaseen. Ainoastaan vähäiset jätevesimäärät voidaan johtaa puhdistamatta maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista. Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu vesistössä tai muuten siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesuaineita sisältävien jätevesien pääseminen puhdistamatta vesistöön aiheuttaa mm. vesistön virkistyskäyttöarvon laskemista loma-asutusalueilla ja vesistöjen rehevöitymistä. Tämän vuoksi matot, tekstiilit ja muut vastaavat tulisi pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön.

13 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennakolta ehkäisemään.

Pysäköintialueilta, liikennealueilta ja muilta vastaavilta alueilta poistettu lumi sisältää roskia ja muita lika-aineita, joista saattaa aiheutua roskaantumista ja muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä. Pohjavesialueelle sijoitettu lumen vastaanottopaikka on riski pohjavedelle.

Lumen mukana alueelle voi tulla myös muita roskia ja jätteitä ja roskainen alue houkuttelee luvattomia jätteidentuojia. Syntyvien haittojen ennaltaehkäisemiseksi ja jo aiheutuneiden ympäristöhaittojen poistamiseksi on alueen siisteyttä valvottava ja tarvittaessa ryhdyttävä toimiin alueen puhdistamiseksi.

14 § Maalämpöputkistojen sijoittaminen pohjavesialueelle

Maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) muutoksen (283/2011) 62 §: n 12 kohdan mukaisesti maalämpöputkistoille on vaadittu 1.5.2011 alkaen toimenpidelupa. Luvan myöntämisen yhtenä edellytyksenä on ympäristöhaittojen ennaltaehkäiseminen.

15 § Poikkeaminen luvun 2 määräyksistä

Ympäristönsuojelu viranomaisen voi hakemuksesta myöntää viiden vuoden jatkoajan kiinteistöjen jätevesijärjestelmien uusimiselle. Asetuksesta (209/2011) `Talousvesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla` löytyy tarkemmat tiedot vapautusperusteista ja lievennyksistä.

3 LUKU: JÄTTEIDEN KÄSITTELY

Yleistä

Jätteiden käsittelyä koskevien määräysten tavoitteena on ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia ympäristönsuojelulain (86/2000) 1 §:n 3 kohdan mukaisesti ja ne perustuvat ympäristönsuojelulain lisäksi jätelakiin (1072/1993). Ympäristönsuojelumääräyksillä on täydennetty Tohmajärven kunnan jätehuoltomääräyksiä niiltä osin kuin on katsottu tarpeelliseksi haitallisten ympäristövaikutusten ehkäisemiseksi.

16 § Ulkokäymälän käyttö

Ulkokäymälästä saattaa väärin hoidettuna aiheutua haju- tai muita viihtyisyyshaittoja ympäristöön, joten oikeisiin välineisiin ja käymälän asianmukaiseen hoitoon tulee kiinnittää erityistä huomiota.

Käymäläjätteen sisältämät ravinteet aiheuttavat vesistöön päästessään rehevöitymistä. Ravinteiden aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemiseksi on tehokkainta estää jo ennakolta niiden pääsy vesistöihin. Ympäristönsuojelulain 8 §:ssä säädetty pohjaveden pilaamiskielto koskee myös käymäläjätteen käsittelyä. Tämän vuoksi käymälän tiiveysvaatimus on sisällytetty määräykseen.

Koska ulkokäymäläjätettä kertyy suhteellisen vähäisiä määriä, asianmukaista kompostointia ja peltoon levitystä voidaan pitää tämän jätteen suositeltavana käsittelytapana. Mikäli kompostointi on mahdotonta, on perusteltua vaatia sen toimittamista muun jäteliikkeen tavoin tarvittavan luvan omaavalle vastaanottajalle.

17 § Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Suurella yleisötilaisuudella tarkoitetaan tilaisuutta, jossa myydään elintarvikkeita ja jonka odotettavissa oleva yhtäaikainen kävijämäärä on yli 500 henkeä. Tällaisissa tilaisuuksissa syntyvät jätemäärät ovat yleensä suuria, jonka takia jätteiden käsittely vaatii tarkempaa selvitystä ja suunnittelua. Jätesuunnitelmaa tehtäessä voidaan myös samalla miettiä keinoja, joiden avulla jätteiden määrää voidaan vähentää. Ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi on tärkeää, että tilaisuutta varten varataan riittävästi jäteastioita eri jätelajeita varten ja että yleisestä siisteydestä huolehditaan.

18 § Pieneläinten hautaaminen

Pieneläimillä tarkoitetaan pienikokoisia lemmikkieläimiä, kuten koiria, kissoja, lintuja, hiiriä jne. Taajaan rakennetulla alueella voidaan haudata yksittäisiä kuolleita lemmikkieläimiä joko omakotitalo- tai kesämökkintontille, kun huolehditaan, ettei siitä aiheudu haittoja ympäristölle. Hautaamisessa on noudatettava terveystarkastajan antamia tarkempia ohjeita. Sen sijaan rivitalotontille ei kuolleita lemmikkieläimiä saa haudata tontin pienuuden takia. Tohmajärven kunnalla on sopimus pieneläinhautausmaan käytöstä Kiteen Kennelkerho ry:n kanssa.

19 § Lannoitteiden levittäminen

Kuopion hallinto-oikeus on päätöksellään 15.7.2013 DNro 01623/12/2299 kumonnut Tohmajärven kunnanvaltuuston 27.8.2012 / § 59 tekemän päätöksen lainvastaisena 19 §:n osalta.

Lannoitteiden levittämisen osalta ympäristönsuojelumääräyksiin valmistellaan myöhemmin erikseen toimintaohjeet.

20 § Muut jätehuoltoa koskevat määräykset

Tohmajärven kunnan jätehuoltomääräyksissä määrätään jätehuollon käytännön järjestämistä.

4 LUKU: KEMIKAALIEN KÄSITTELY JA VARASTOINTI

Yleistä

Pienikin määrä jotakin terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liunneena kauaskin onnettomuuspaikalta. Kemikaalionnettomuuden ennaltaehkäiseminen edellyttää asianmukaisia varastosäiliöitä ja varastotiloja sekä säännöllistä laitteiden huoltoa ja tarkastamista.

Nämä määräykset on annettu kemikaalivuotojen hallitsemattoman ympäristöön pääsemisen ja niistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, johon ympäristönsuojelulain 7 § (maaperän pilaamiskielto) ja 8 § (pohjaveden pilaamiskielto) pyrkivät. Pohjavesialueella on asetettu erityisiä määräyksiä, koska nämä alueet ovat erityisen herkkiä ja vaativat erityisiä suojelutoimia puhtaan veden turvaamiseksi.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien turvallinen varastointi edellyttää käyttöturvallisuustiedotteissa annettujen ohjeiden noudattamista. Ohjeiden vastainen käsittely ja varastointi lisää ympäristöonnettomuuden riskiä. Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan ympäristön pilaantumisvaaran.

21 § Yleiset määräykset polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista

Polttonesteet ja muut nestemäiset kemikaalit voivat aiheuttaa puutteellisesti käsiteltyinä ja varastoituina maaperän, pohjaveden tai muun ympäristön saastumisvaaran. Ympäristön saastumisen ehkäisemiseksi on nestemäisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien vuodot ympäristöön, maaperään tai vesistöön estettävä riittävin suojatoimin, esimerkiksi sijoittamalla säiliöt vuotojen varalta tiiviisiin suoja-altaisiin.

Varastoitavaa kemikaalia saattaa joutua pieniä määriä suoja-altaaseen esimerkiksi säiliötä täytettäessä tai säiliöstä tankattaessa. Nämä kemikaalijäämät sekoittuvat suoja-altaan sadeveteen, mikäli säiliötä suoja-altaaseen ei ole katettu. Hallitsematon suoja-altaan tyhjennys saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi suoja-altaat on katettava tai muuten suojattava sateelta.

Kun onnettomuudesta ilmoitetaan mahdollisimman nopeasti ympäristönsuojeluviranomaiselle ja pelastusviranomaiselle, voidaan puhdistustoimet aloittaa mahdollisimman pian ja näin haitallisia ympäristövaikutuksia pyritään minimoimaan.

22 § Polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien käsittelystä ja varastoinnista pohjavesialueella

Ympäristönsuojelulain 8 §:ään viitaten pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi uusien maanalaisen kemikaalisäiliöiden sijoittamista pohjavesialueille tulisi välttää. Maanalaisen säiliön vuodon sattuessa voivat kemikaalit imeytyä maaperään ja edelleen pohjaveteen taikka valua maanpinnan alapuolella pintavesistöihin kauaskin varsinaisesta onnettomuuspaikasta.

Säiliöiden kaksivaippaisella rakenteella pyritään ehkäisemään kemikaalien vuotoja maaperään. Ylitäytön seurauksena tapahtuvien vuotojen ehkäisemiseksi on säiliöt varustettava lisäksi ylitäytön estävillä laitteilla ja mahdollisimman nopean vuotojen havaitsemisen varmistamiseksi tulee uudet säiliöt varustaa lisäksi vuotojen tarkkailujärjestelmällä sekä asianmukaisilla vuodosta hälyttävillä laitteistoilla.

23 § Säiliöiden tarkastaminen

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastosäiliöiden kunto tulee säännöllisin tarkastuksin varmistaa mahdollisten vuotojen tai muiden turvallisuuden kannalta merkittävien vikojen havaitsemiseksi. Tarkastusten avulla voidaan ennaltaehkäistä onnettomuuksia, jotka ovat seurausta laitteistojen huonosta kunnosta ja kulumisesta. Maanalaiset kemikaalisäiliöt ovat varsinkin ikääntyessään usein ympäristöriski, koska niiden mahdollisia vuotoja on vaikea havaita.

Vuotaessaan maanalaiset öljysäiliöt aiheuttavat maaperän, pohjaveden ja vesistöjen saastumisvaaran, joita ympäristönsuojelulain 7 ja 8 §:n mukaan on vältettävä. Nämä määräykset on annettu kemikaalivuotojen hallitsemattoman ympäristöön pääsemisen ja niistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Maanalaisen säiliön kunnosta ei saada luotettavaa tietoa muuten kuin tarkastuksen yhteydessä. Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (344/1983) vaatimusten mukaan tärkeillä pohjavesialueilla maanalaiset polttoöljysäiliöt tulee tarkastaa 10 vuoden kuluessa asennuksesta ja tämän jälkeen säiliön kuntoluokan mukaan 2–10 vuoden välein, edellyttäen säiliön olevan edelleen käyttökelpoinen.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista koskee vain pohjavesialueella olevia öljysäiliöitä. Huonokuntoiset öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt voivat rikkoutuessaan ja vuotaessaan aiheuttaa maaperän saastumista, joten 20 §:ssä on määrätty tarkastamisvelvollisuus myös muilla alueilla oleville säiliöille. Näin säiliöiden kunnan heikkeneminen voidaan ajoissa ja estää vahinkojen syntyminen. Mahdollisessa vahinkotilanteessa puhdistuskulut lankeavat aiheuttajan maksettavaksi.

Ympäristönsuojelulain 83 §:n mukaan ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus valvontaa ja ympäristönsuojelulain täytäntöönpanoa varten saada toiminnanharjoittajalta tarpeellisia tietoja ja tarkkailla toimintojen ympäristövaikutuksia. Myös tarkastuksen suorittajalta vaaditaan tehtävän edellyttämää ammattitaitoa, koska tarkastus tehdään erityismittalaitteita käyttäen. Vuotavan säiliön aiheuttama ympäristön pilaantumiskahva on merkittävä, joten tarkastuksen on oltava luotettava.

24 § Maanalaisten säiliöiden poistaminen

Ympäristösuojelulain 7 §:n mukaan maaperään ei saa jättää tai päästää jätettä tai muutakaan ainetta siten, että siitä voi aiheutua sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa mm. terveydelle tai ympäristölle. Käytöstä poistetut puhdistamattomat maanalaiset polttoaine- ja kemikaalisäiliöt ovat riski maaperälle ja pohjavedelle. Vanhojen säiliöiden ympärillä myös maaperä voi olla pilaantunut ja edellyttää puhdistamista.

Maaperän pilaantumisen ehkäisemiseksi ja mahdollisesti jo aiheutuneen haitan korjaamiseksi on käytöstä poistettujen säiliöiden käsittelyssä noudatettava ao. ympäristönsuojeluviranomaisen ohjeita.

Ennen 10.6.2005 (aikaisempien määräysten voimaantulo) asianmukaisesti hiekalla tai muulla hyväksyttävällä materiaalilla täytettyjä säiliöitä ei edellytetä poistettaviksi. Niistä on kuitenkin poistettava ilma- ja täyttöputket, jotta niihin ei vahingossa johdettaisi polttoainetta tai muita kemikaaleja.

Vanhat säiliöt voivat sijaita maaperässä sellaisessa paikassa, että niitä on teknisesti hyvin vaikea poistaa. Poistamisesta voi tällöin aiheutua esimerkiksi vahinkoa omaisuudelle, jolloin poistamisvelvollisuus saattaa muodostua kohtuuttomaksi. Poikkeusta säiliön poistamisvelvollisuudesta voi hakea tämän pykälän neljännen momentin mukaan ympäristölautakunnalta määräyksessä mainitulla perusteella. Hakemus tulee perustella huolellisesti ja ympäristölautakunta harkitsee poikkeuksen myöntämistä tapauskohtaisesti.

25 § Polttoaine- tai muiden nestemäisten kemikaalien säiliöiden tilapäinen sijoitus

Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan maaperän, pohjaveden ja muun ympäristön saastumisvaaran. Esimerkiksi maansiirtotöiden yhteydessä vaarallisia kemikaaleja kuten poltto- ja voitelunesteitä säilytetään usein tilapäisesti työmaiden yhteydessä. Näissä yhteyksissä on usein ilmennyt puutteita turvallisen käsittelyn varmistamisessa. Näin ollen on tarpeellista kiinnittää erityistä huomiota kemikaalien tilapäiseen varastointiin. Ympäristön saastumisen ehkäisemiseksi terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien vuodot maaperään, pohjaveteen tai vesistöön on estettävä myös tilapäisessä varastoinnissa.

5 LUKU: MELU

Yleistä

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momentin 2 kohdan perustelujen mukaan erilaisia yleisiä määräyksiä voidaan antaa tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai tärinän torjunnasta. Varsinkin tiheään asutuilla alueilla voi melusta aiheutua haittaa lähiympäristön asukkaille ja muille lähistöllä oleville.

26 § Melu-ilmoitusmenettely

Ympäristönsuojelulain 60 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten esimerkiksi rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Melun erityinen häiritsevyys arvioidaan kokonaisharkinnan perusteella, jossa otetaan huomioon esimerkiksi paikalliset olosuhteet. Tästä syystä kunnan ympäristöviranomaisen ilmoituskäytäntöä on ympäristönsuojelumääräyksissä pyritty kohdentamaan merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin ja vastaavasti karsia ilmoitusvelvollisuuden piiristä vähemmän haitallisiksi koetut toiminnot.

Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja alueen asukkaat osaavat ennalta varautua tapahtumasta tai toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

27 § Häiritsevä melu yöaikaan

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö sekä melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on viihtyisyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja riittävän häiriöttömän lepoajan varmistamiseksi kielletty yöaikana. Määräystä ei ole yleisen turvallisuuden säilyttämiseksi ja elinkeinonharjoittajien oikeudenmukaisen kohtelun turvaamiseksi ulotettu koskemaan yhteiskunnan toiminnan taikka elinkeinon harjoittamisen kannalta välttämättömiä tilapäisiä tai kertaluonteisia toimintoja. Kiellosta voidaan poiketa hyväksytyn ympäristöluvan tai meluilmoituksen nojalla.

Taajaan rakennetulla alueella on varsinkin asuntoalueisiin kohdistuva yöaikainen melu häiritsevää ja tästä syystä on perusteltua rajoittaa toiminnat, jotka voidaan suorittaa myös päiväsaikaan.

6 LUKU: PÄÄSTÖJÄ TAI NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA EHKÄISEVÄT MUUT MÄÄRÄYKSET

28 § Häiriötä aiheuttavat työt

Määräyksessä mainituista rakennus- ja kunnostustoimenpiteistä saattaa syntyä melua, hajua, pölyä tai muuta näihin verrattavaa räsäystä ympäristölle, joka voi tietyissä olosuhteissa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai viihtyisyyshaittaa kohteen läheisyydessä. Ennakoon toteutetuilla riittävillä suojaustoimenpiteillä voidaan haitallisten vaikutusten leviämistä vähentää merkittävästi.

Taajaan asutulla alueella tulee rakennus- ja kunnossapitotoimenpiteitä tehtäessä kiinnittää erityistä huomiota toimenpiteistä aiheutuvien haittojen vähentämiseen ja rajoittamiseen naapureiden läheisyyden vuoksi. Riittävän häiriöttömän ajan takaamiseksi toimenpidealueen läheisyydessä on katsottu tarpeelliseksi rajoittaa häiriötä aiheuttavien toimenpiteiden suorittamista.

Koska hiekkapuhallus ja muut kunnostustyöt aiheuttavat kokemusperäisesti melua, pölyä ja muita haittoja tiiviisti rakennetuilla alueilla, on näiden töiden suorittaminen meluilmoitusta tekemättä rajattu arkityöajoiksi. Mikäli töitä kuitenkin joudutaan työteknisistä tai muista erityisistä syistä tekemään mainitun ajan ulkopuolella, on asiasta ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoitus on tarpeen valvontaa varten ja haittojen vähentämiseksi suunniteltujen toimenpiteiden riittävyys arvioimiseksi. Ympäristön pilaantumista aiheuttavan toiminnan harjoittaja on ilmoitusvelvollinen.

Tiedottamisvelvollisuudesta on määrätty, jotta naapurit ja viranomaiset osaavat ennalta varautua toimenpiteistä mahdollisesti aiheutuviin häiriöihin.

29 § Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossa- ja puhtaanapitotyöt

Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat tietyissä olosuhteissa etenkin taajama-alueella olla hyvinkin korkeita. Leijuvasta pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi tulee katujen kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteet suorittaa siten, että haitat ovat mahdollisimman pieniä.

30 § Eläinten ruokinta

Eläinten ruokinnasta annetut määräykset koskevat taajaan rakennetulla alueella tapahtuvaa eläinten ruokintaa.

Hallitsemattomasta lintujen ja muiden eläinten ruokinnasta saattaa seurata haittaa. Paikalle voi kerääntyä liikaa ruokittavia eläimiä ja jopa rottia. Tämä voi aiheuttaa viihtyvyyden vähenemistä, terveystarpeita ja ympäristön roskaantumista. Näiden haittojen välttämiseksi eläinten ruokkiminen on sallittua vain kiinteistöjen piha-alueilla ja parvekkeella vain kiinteistönomistajan luvalla.

7 LUKU: VALVONTATIEETOJEN ANTAMINEN

31 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 83 §:ssä määrättyyn tiedonsaanti- ja tarkastusoikeuteen, jonka mukaan viranomaisella on valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimenpitoa varten oikeus saada toimintaansa varten tarpeelliset tiedot.

8 LUKU: MUUT MÄÄRÄYKSET

32 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 19 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä erityisesti mainituin perustein. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja sitä koskeva asia tulee käsitellä hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti.

33 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu yleisesti noudatettaviksi niissä erityisesti määrättyin poikkeuksin. Määräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty ympäristönsuojelulain 13 luvussa ja 15 luvun 116 §:ssä.

9 LUKU: VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

34 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunnanvaltuusto päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 19 §:ssä on säädetty.

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin on kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta.

35 § Siirtymäkausimääräykset

Ympäristönsuojelumääräyksissä asetetaan velvoitteita, jotka merkitsevät kiinteistön omistajille ja haltijoille taloudellisia kustannuksia ja velvollisuuksia konkreettisiin toimenpiteisiin.

Ympäristönsuojelulain 19 §:n 2 momentin 1 kohdan perustelujen mukaan määräyksissä voi olla tarvittaessa ajoitusmääräyksiä olemassa olevien laitteistojen tason parantamiselle. Tämän perusteella voidaan antaa siirtymäkausimääräyksiä mm. selvitysten ja asianmukaisten käyttö- ja huolto-ohjeiden laatimiseksi jätevesijärjestelmästä sekä haja-asutusalueella olevien kiinteistöjen jätevesijärjestelmien saattamiseksi asetuksen 'Talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla ja näissä määräyksissä säädetylle tasolle.

Määräysten 23 §:ssä on asetettu määräajat maanalaisten öljy-, polttoaine- ja muiden nestemäisten kemikaalien säiliöiden määräaikaistarkastuksille ensimmäisen tarkastuksen määräajan selventämiseksi.